

Förenade målen C-296/93 och C-307/93

Republiken Frankrike och Irland mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Gemensam organisation av marknaden för nötkött —
Villkor för att tillåta intervention”

Förslag till avgörande av generaladvokat C.O. Lenz föredraget den 29 juni 1995	I - 798
Domstolens dom (femte avdelningen) av den 29 februari 1996	I - 828

Sammanfattning av domen

1. *Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Nötkött — Interventionsordning — Verkställighetsåtgärder som omfattas av kommissionens befogenheter — Begränsning av den slaktvikt för vilken intervention kan tillåtas — Omfattas (EEG-fördraget, artikel 43; rådets förordning nr 805/68, artikel 6.7, i dess ändrade lydelse)*

2. *Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Nötkött — Interventionsordning — Begränsning av den slaktvikt för vilken intervention kan tillåtas — Proportionalitetsprincipen — Icke-diskrimineringsprincipen — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Äganderätt — Motiveringsskyldighet — Åsidosättande — Föreligger inte (EEG-fördraget, artiklarna 39.1 c, 40.3 och 190; kommissionens förordning nr 685/93)*

1. Artikel 6.7 femte strecksatsen i förordning nr 805/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, i dess ändrade lydelse, skall förstås på så sätt att begränsningen av den slaktvikt som kan tillåtas för intervention ingår bland de verkställighetsåtgärder som kommissionen har befogenhet att besluta om enligt det bestämda förfarande i förvaltningskommittén som avses i artikel 27 i samma förordning.

Trots att en sådan åtgärd kan leda till att nötköttsproduktionen ges en ny inriktning, syftar den nämligen till att på ett korrekt sätt genomföra den interventionsordning som har inrättats av rådet och den kan inte anses vara av sådan vikt att den måste fastställas av rådet självt enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 43 i fördraget. Vidare är den omständigheten att kommissionen tillerkänns sådana befogenheter inte enbart av sådant slag att den inte strider mot någon bestämmelse i förordningen. Den ger i sig också en ändamålsenlig verkan åt ovannämnda artikel 6.7 femte strecksatsen.

Slutligen kan rådet, särskilt då det tillämpar förfarandet i förvaltningskommittén, vilket säkerställer dess behörighet att

intervenera, se sig nödsakat att tilldela kommissionen långtgående verkställighetsbefogenheter på den gemensamma jordbrukspolitikens område, eftersom kommissionen är den enda institution som på ett konstant och uppmärksam sätt direkt följer utvecklingen på marknaden och handlar med den skyndsamt som situationen kräver.

2. På nötköttsmarknaden har begränsningen, enligt förordning nr 685/93, av den slaktvikt som kan tillåtas för intervention inte utgjort ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Denna bestämmelse, vars lagenlighet måste granskas med hänsyn till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen och förvaltningskommittén förfogar över för att bedöma invecklade ekonomiska situationer, har inte beslutats till följd av ett uppenbart fel vid bedömningen av situationen på den ifrågavarande marknaden. Bestämmelsen är inte olämplig med hänsyn till dess eftersträvide mål att minska överproduktionen av nötkött och den har inte felaktigt givits företräde framför andra mindre tvingande men lika effektiva åtgärder.

Bestämmelsen har inte heller tillkommit genom åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, eftersom den är

tillämplig på alla producenter inom gemenskapen, vilka på ett solidariskt och jämlikt sätt måste acceptera följderna, eftersom det rör sig om en bestämmelse i vilken ett av den gemensamma jordbrukspolitikens mål eftersträvas, nämligen att upprätthålla en jämvikt mellan produktionen och avsättningsmöjligheterna.

Den strider inte heller mot principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom producenterna, vilka under alla förhållanden inte kan åberopa en rättighet som har förvärvats vid upprätthållandet av en förmån som de kan ha erhållit genom den gemensamma organisationen av marknaden, tidigare inte har stimule-

rats till att inrikta sin produktion på tunga slaktkroppar.

För övrigt kan äganderätten inte anses ha kränkts, eftersom bestämmelsen — även om den hindrar producenterna från att förete vissa slaktkroppar för intervention — inte på något sätt hindrar dessa från att förfoga över sina produkter.

Slutligen har bestämmelsen beslutats med iakttagande av motiveringsskyldigheten, eftersom övervägandena i förordningen klart återger de skäl som har föranlett kommissionen att införa bestämmelsen.